

I

Black riders came from the sea.
There was clang and clang of spear and shield,
And clash and clash of hoof and heel,
Wild shouts and the wave of hair
In the rush upon the wind:
Thus the ride of sin.

I

GENETS NEGRES VAN VENIR DEL MAR.

HI HAVIA L'ENVESTIDA I L'ESTRÈPIT DE LLANCES

CONTRA ESCUTS

I L'ENVESTIDA I L'ESTRÈPIT ENTRE PEÛLLES I TALONS,

CRITS SALVATGES I CABELLS ONEJANT

EN L'ESCOMESA DEL VENT:

AIXÍ, LA CAVALCADA DEL PECAT.

II

Three little birds in a row
Sat musing.
A man passed near that place.
Then did the little birds nudge each other.

They said, "He thinks he can sing."
They threw back their heads to laugh.
With quaint countenances
They regarded him.
They were very curious,
Those three little birds in a row.

II

TRES OCELLETS EN FILA
MEDITAVEN.
UN HOME VA PASSAR A LA VORA.
EN AIXÒ ELS OCELLETS ES DONAREN COPS DE COLZE.
VAN DIR: «ELL ES PENSA QUE SAP CANTAR».
VAN TIRAR EL CAP ENRERE PER RIURE.
AMB CARES ENCURIOSIDES
SE'L MIRAVEN.
ESTAVEN BEN INTRIGATS,
AQUELLS TRES OCELLETS EN FILA.

III

In the desert

I saw a creature, naked, bestial,
Who, squatting upon the ground,
Held his heart in his hands,
And ate of it.

I said, "Is it good, friend?"

"It is bitter—bitter", he answered;

"But I like it

Because it is bitter,

And because it is my heart."

III

AL DESERT

VAIG VEURE UNA CRIATURA, NUA, BESTIAL,

QUE, AGENOLLADA,

TENIA EL COR A LES MANS

I EN MENJAVA.

VAIG DIR, «ÉS BO, AMIC?»

«ÉS AMARG—AMARG», VA RESPONDRE,

«PERÒ M'AGRADA

PERQUÈ ÉS AMARG,

I PERQUÈ ÉS EL MEU COR».

IV

Yes, I have a thousand tongues,
And nine and ninety-nine lie.
Though I strive to use the one,
It will make no melody at my will,
But is dead in my mouth.

IV

EFFECTIVAMENT, TINC MIL LLENGÜES,
I NOU-CENTES NORANTA-NOU MENTEIXEN.
I ENCARA QUE M'ESFORÇI A FER SERVIR NOMÉS AQUELLA,
NO ENTONA SEGONS EL MEU ANHEL,
SINÓ QUE ÉS MORTA A LA BOCA.

V

Once there came a man
Who said,
"Range me all men of the world in rows."
And instantly
There was terrific clamour among the people
Against being ranged in rows.
There was a loud quarrel, world-wide.
It endured for ages;
And blood was shed
By those who would not stand in rows,
And by those who pined to stand in rows.
Eventually, the man went to death, weeping.
And those who staid in bloody scuffle
Knew not the great simplicity.

V

UNA VEGADA HI VA HAVER UN HOME
QUE VA DIR,
«POSEU-ME TOTS ELS HOMES DEL MÓN EN FILES».
I DE SEGUIDA
HI VA HAVER UN CLAM TERRIBLE ENTRE LA GENT
CONTRA L'ARREGLERAMENT.
HI VA HAVER UNA SOROLLOSA DISPUTA A TOT EL MÓN.
VA DURAR SEGLES;
I ES VA VESSAR SANG
ENTRE AQUELLS QUE NO PENSAVEN GUARDAR LES FILES,
I AQUELLS QUE SÍ QUE SE'N DELIEN.
A LA LLARGA, L'HOME VA MORIR, PLORIQUEJANT.
I AQUELLS QUE VAN CONTINUAR LA SAGNANT CONTESA
VAN IGNORAR QUÈ ERA LA GRAN SENZILLESA.

VI

God fashioned the ship of the world carefully.
With the infinite skill of an All-Master
Made He the hull and the sails,
Held He the rudder
Ready for adjustment.
Erect stood He, scanning His work proudly.
Then — at fateful time — a wrong called,
And God turned, heeding.
Lo, the ship, at this opportunity, slipped slyly,
Making cunning noiseless travel down the ways.
So that, forever rudderless, it went upon the seas
Going ridiculous voyages,
Making quaint progress,
Turning as with serious purpose
Before stupid winds.
And there were many in the sky
Who laughed at this thing.

VI

DÉU CONSTRUÍ EL VAIXELL DEL MÓN AMB CURA.
AMB LA DESTRESA INFINITA D'UN VERITABLE MESTRE
EN TOT

AFAIÇONÀ EL BUC I LES VELES,
SOSPESÀ EL TIMÓ
A PUNT PER AJUSTAR-LO.
DRET, CONTEMPLAVA LA FEINA FETA AMB ORGULL.
ALESHORES, —EN UN MOMENT FATÍDIC— PASSÀ UNA
DESGRÀCIA

I DÉU ES GIRÀ PER VEURE-HO.
FIXEU-VOS-HI, EL VAIXELL, EN AQUESTA AVINENTESA,
AMB ASTÚCIA LLISCÀ,
I FÉU VIA CALLADA I HÀBIL PER TOTS ELS CAMINS.
D'AQUESTA MANERA, SEMPRE SENSE TIMÓ, SOLCAVA
ELS MARS

EN VIATGES RIDÍCULS,
AVANÇANT DE MANERA ARTEROSA,
VIRANT COM AMB UN PROPÒSIT SERIÓS
DAVANT DE VENTS NECIS.
I N'HI HAVIA MOLTS AL CEL
QUE SE'N REIEN, D'AIXÒ.

VII

Mystic shadow, bending near me,
Who art thou?
Whence come ye?
And—tell me — is it fair
Or is the truth bitter as eaten fire?
Tell me!
Fear not that I should quaver.
For I dare — I dare.
Then, tell me!

VII

OMBRA MÍSTICA QUE US VINCLEU VORA MEU,
QUI SOU VÓS?
D'ON VENIU?
I —DIGUEU-ME— ÉS JUST
O LA VERITAT ÉS AMARGA COM SI T'EMPASSESSIS FOC?
DIGUEU-ME!
NO TINGUEU POR QUE M'ESGARRIFI,
PERQUÈ MATREVEIXO —MATREVEIXO.
ALESHORES, DIGUEU-ME.

VIII

I looked here;
I looked there;
Nowhere could I see my love.
And —this time—
She was in my heart.
Truly, then, I have no complaint,
For though she be fair and fairer,
She is none so fair as she
In my heart.

VIII

VAIG BUSCAR AQUÍ;
VAIG BUSCAR ALLÀ;
NO VEIA ENLLOC EL MEU AMOR.
I —AQUEST COP—
HI ERA DINS EL MEU COR.
LA VERITAT, DONCS, NO ME'N LAMENTO
PERQUÈ ENCARA QUE SIGUI BELLA I MÉS BELLA,
MAI ÉS TAN BELLA COM
DINS DEL MEU COR.

IX

I stood upon a high place,
And saw, below, many devils
Running, leaping,
And carousing in sin.
One looked up, grinning,
And said, "Comrade! Brother!"

IX

ERA EN UN LLOC ELEVAT,
I VAIG VEURE, ALLÀ BAIX, MOLTS DIMONIS
QUE CORRIEN, SALTAVEN,
I FEIEN GRESCA PECAMINOSA.
UN VA MIRAR CAP AMUNT, SOMRIENT,
I EM VA SALUDAR «CAMARADA! GERMÀ!»

X

Should the wide world roll away,
Leaving black terror,
Limitless night,
Nor God, nor man, nor place to stand
Would be to me essential,
If thou and thy white arms were there,
And the fall to doom a long way.

X

SI L'AMPLE MÓN SE N'ANÉS RODANT,
I DEIXÉS NOMÉS L'HORROR NEGRE,
LA NIT IL·LIMITADA,
NI DÉU, NI PERSONA, NI TERRENY
RES SERIA IMPORTANT PER A MI
SI TU I ELS TEUS BRAÇOS BLANCS HI FÓSSIU,
I LA CAIGUDA FINS A LA PERDICIÓ FOS BEN LLARGA.